
C(L)ATSPRAAT

Een tweemaandelijks uitgave van de

Cats Fanclub MEI 1970 2e jrg. No.5

● Mies Bouwman overhandigt een Edison aan de Cats tijdens het Grand Gala du Disque Populaire 1970. Zie pagina 5 e.v.

THE CATS:

EEN TRAAN TUSSEN DE STEM BANDEN

Wat zelfs de Beatles nog maar een enkele maal is gelukt, was in de donkere dagen vóór Kerstmis een eenvoudige zaak voor The Cats: binnen 2 weken stonden zij aan de top van de Nederlandse hitparade. Amper een paar weken nadat hun "Scarlet Ribbons" uit de top-40 waren verdwenen, schoot "Marian" als een flits naar omhoog. Volendam is niet alleen het vriendelijke toeristenplaatsje, waar iedere Amerikaan op doorreis in Nederland zo nodig een bezoek aan moet brengen, maar het is dé popstad van Nederland geworden en ook The Cats weten er nu iets van af...

TOT nu toe hebben The Cats het nog het verst geschopt, en zijn zij een van de weinige Nederlandse groepen die het tot in de States hebben gebracht. Sinds hun eerste plaat, die in november 1966 werd uitgebracht, en hun laatste hitschijf "Marian" hebben zij driemaal met een single in de "topéén-roos" geschoten ("Lea", "Why" en "Scarlet Ribbons"), en hebben zij drie uitstekende LP's gereleased. De meeste songs zijn door basgitarist Arnold Mühren geschreven en opvallend is wel dat Arnold een voorkeur voor meisjesnamen heeft. Ik denk dat zijn voorkeur ook naar de eenvoudige, makkelijk in het gehoor liggende melodie uitgaat die, met een "smartlapperige" tekst als kompositie, de beste hitkansen heeft. Inderdaad liggen de meeste hittitels van The Cats echt niet zover van het door de jeugd zo verguisde smartlaprepertoire

De meest fanatieke Catsfans moeten deze vergelijking niet al te negatief opvatten, want het is eigenlijk als compliment bedoeld. Iedere groep streeft er naar om zoveel mogelijk platen te verkopen en The Cats hebben bijzonder juist ingezien, dat zij het niet op de keiharde poptoer moesten gooien.

Zingende kosters.

The Cats traden voor het eerst op in Purmerend (Noord-Holland), maar de groep bestond al enige jaren. Cees Veerman en Arnold Mühren (solo-zanger en basgitarist) waren op school al beste maatjes, en samen met Jaap Schilder (ritme gitaar) en Piet Veerman (lead gitaar en zanger) werd de "Everly-Kosters" opgericht. Deze naam is niet zo verwonderlijk als we weten dat het beroep van koster in hun families een

belangrijke rol speelt Op een van de vele talentenjachten die Radio Veronica in 1966 organiseerde, wisten The Cats een prijs weg te kapen, en de talentscouts van Bovema zagen er wel iets in. In november kwam hun eerste plaat uit: "What a crazy life", en ongeveer twee jaar later werd hun eerste "nummeréenschijf" uitgebracht. De twee jaar die daar tussen liggen, hebben zij echt niet stilgezeten, want heel wat singletjes wisten tot ver in de top-20 door te dringen. Denk maar eens aan "Sure he's a cat" en "Times were when". Bij deze laatste single kun je al duidelijk merken dat de stijl van de groep aan het evolueren was. Het "popperige" was er een beetje af. De groep moest het nu meer van het zoete stroperige lied hebben. Dat zij er mee doorgaan zijn pleit alleen maar voor het goede inzicht van de groep en hun producer

Continental-sound.

Hoewel de platen van The Cats in meer dan 30 verschillende landen zijn uitgebracht, heeft de groep buiten de Benelux, wat de platenverkoop betreft, toch nog nooit een enorme hit gehad. Trouwens, de meeste Nederlandse beatproducties hebben een goede verkoop in eigen land en in België, maar daarbuiten is het vrij waardeloos. De Engelsen b.v. zijn heel sterk gericht op hun eigen produktie en die van Amerika en klasseren bijna alles wat daar niet vandaan komt als "typical continental-sound". Daarom zijn de kansen voor onze groepen over het algemeen bijna uitgesloten. Dat de Shocking Blue het nu wel weer zo enorm doet, behalve in Engeland, is een uitzon-

dering die de regel bevestigt. Of zal onze smaak dan zo anders zijn dan in de rest van Europa? Want de composities van The Cats zijn bijna nog niet door buitenlandse groepen of zangers in hun taal opgenomen. Alleen "Why" werd in België door Frederic François in het Frans gezongen en deze Franse versie drong helaas niet in de hitparade door. Natuurlijk is het fantastisch als een groep in het buitenland goed verkoopt, maar er zijn ontelbaar veel redenen waarom een plaat niet zal verkopen. Als het dan toch aan de compositie

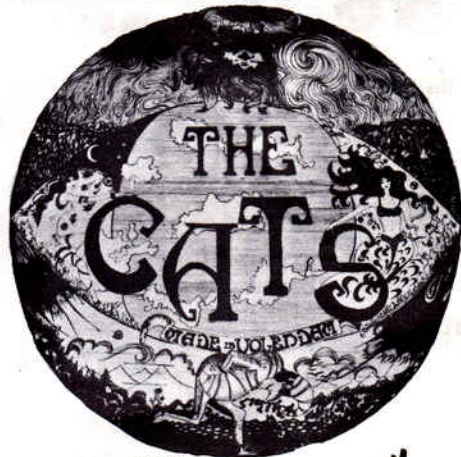
The Cats : Sant in eigen Land en in België, maar verder zijn ze momenteel nog niet gekomen.

ligt, zouden wij daaruit op kunnen maken, dat onze smaak wel degelijk anders is dan in de rest van Europa. Toch denk ik eerder dat er andere oorzaken zijn, zoals een slechte verdeling of een slechte promotie in een bepaald land. Maar ik zou een kniesoor zijn, als ik daar een probleem van zou maken. The Cats verkopen hier uitstekend en ik denk wel, dat de jongens daar tevreden mee zullen zijn.

Smartlapstem.

Ik geloof niet, dat "Marian" het lang op de eerste plaats zal volhouden. Ondanks het feit dat de plaat binnen twee

weken op de eerste plaats stond, is het toch geen "blijvertje". In vergelijking met "Lea" en "Why" is deze hitschijf, commercieel gezien, van mindere kwaliteit. Het refrein dat je, bij hun vorige hits, na een paar maal geluisterd te hebben, kon meezingen, is hier maar slapjes. Het klinkt allemaal iets te eentonig, hoewel het arrangement van Wim Jongbloed opvallend genoemd mag worden. Vooral de fluit speelt zo "tussen neus en lippen" door een intrigerende partij. Toen ik de plaat voor de eerste keer hoorde, viel deze fluitpartij mij het meeste op en ik heb de plaat voor een tweede keer opgezet, om er nu eens nauwkeuriger naar te luisteren. Misschien is dat nu juist de sterkte van deze plaat. Er zitten een paar geluiden in, waarvan je denkt: "Hè, nog maar eens draaien!". Piet Veerman's stem klinkt weer als van ouds: het lijkt wel alsof hij met een traan tussen zijn stembanden is geboren. Die jongen heeft een stem om iedere smartlap, in welke taal ook gezongen, naar de top te kwelen. De tekst van "Marian" is ook minder dan die van "Lea" of "Why". Hij spreekt minder aan en dat komt misschien omdat de eenvoud iets te groot is. Dat Marian "de gedichten en de rozen niet meer heeft" is echt niet zo'n poëtische vondst. Toch is het absoluut geen slechte produktie! Het klinkt allemaal erg lekker en de close-harmony-zang is voortreffelijk uitgevoerd. De eerste plaats op de hitlijsten in Nederland is gekomen, omdat Veronica de plaat werkelijk grijs heeft gedraaid. Indien de radio-programmators in België ook een beetje aan de plaat willen trekken, dan zie ik "Marian", ondanks een paar "schoonheidsfoutjes", zeker in de Belgische top-tien komen.

"C(l)atspraak"

TWEEMAANDELIJKSE UITGAVE
VAN
FANCLUB "THE CATS CLAN"
Oudheusdenstraat 18 - Badhoevedorp

President:
E. J. IZAKS

Redactie:
HANS VAN DER WERELD

Secretaresse
TINEKE IZAKS

Medewerker(sters)
JOHN M. DROGTROP

MILLY BRINKMAN
LYDIA EN JETTY VLAAR

4 GULD VOOR DE SHUFFLES!

Foto: The Shuffles - sterk de aandacht trekkend buiten de landsgrenzen - beloond met een gouden plaat.

Succes in Suriname

Na 19 weken hitparade moest het er wel van komen. Wie zowel hier als in België de 2de plaats op de bestsellerslijsten weet te bereiken, is goed voor een gouden plaat... Op vrijdag 13 februari kregen The Shuffles voor 100.000 maal "Cha-la-la, I need you" de begeerde gouden plakken in het Hilversumse "Gooiland" alwaar talloze vrienden en fans alsook de velen die professioneel bij het doorslaande succes van deze Brabantse groep betrokken waren het veelbelovende viertal kwamen huldigen.

DEBUUT

"Cha-la-la" was het allereerste stuk dat The Shuffles op de plaat vastlegden. Een debuut zoals er maar weinig gemaakt worden. De single bracht het niet alleen tot een 13de plaats op de Nederlandse Top 100 over het jaar 1969, maar werd bovendien naar 13 andere landen geëxporteerd. De plaat is inmiddels uitgebracht in Scandinavië, Finland, Engeland, Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Spanje, Turkije, Amerika (op Date), Japan en in Zuid-Afrika, terwijl bovendien een Italiaanse versie en een Spaanse versie (voor Columbia) in de maak zijn. The Shuffles hebben zich daarmee tevens bij die Nederlandse groepen geschaard welke momenteel buiten de landsgrenzen sterk de aandacht trekken.

OPVOLGER

Wanneer je met een eerste plaat, en als Brabantse groep, meteen al zulke hoge ogen weet te gooien,

zijn de verwachtingen aangaande de "opvolger" uiteraard hoog gespannen. Twee maanden lang is er onder hoogspanning aan die tweede single gewerkt. Het resultaat: een plaat waarvan moeilijk te voorspellen valt welke kant het ditmaal zal gaan doen. "Run run run, fly fly fly" is een folkrock nummer met een opvallende melodie en "Bitter tears" is een ballade in het vertrouwde "Cha-la-la" genre. In beide excelleert wederom het persoonlijke stemgeluid van Albert Westerlaken, bijgestaan door uitstekende groepszang en gesteund door uitgekien- de arrangementen van Martin Gale. Kortom,

een nieuwe hit voor de Gouden Shuffles!

In de huidige bezetting spelen The Shuffles al sedert 1968 samen. De groep werd evenwel reeds in 1964 opgericht en heeft dan ook in september van het vorig jaar haar eerste lustrum gevierd. De leden van de groep - alle afkomstig uit Rosmalen bij Den Bosch - zijn: Albert Westerlaken (2 september 1949) - solozanger; Henk van den Heuvel (28 sept. 1943) - solo gitaar en zang; Hans van Liempt (20 dec. 1946) - basgitaar en zang en Jan van Crey (2 aug. 1946) - drums en zang. BITTER TEARS/RUN RUN RUN, FLY FLY FLY.

In het verleden hebben we al eens geschreven over het succes van "Sure he's a cat" in Suriname. Onlangs kregen we weer enkele berichten uit ons overzees rijkdeel. En dat waren weer fijne berichten van Cats-successen.

Op het ogenblik zijn in Suriname de Cats ongetwijfeld de populairste groep. De LP "Cats" die er onlangs werd uitgebracht blijkt een groot succes. "Daybreak" bereikte als single de zesde plaats van de Surinaamse hitparade en een week later stond hij al twee op de hitparade van de SRS (de Surinaamse radio-omroep). Niet alleen "Daybreak", maar ook "Why" stond er hoog genoteerd. "Times were when" is er wel de grootste Cats-hit geweest. Bij Radio Apintie stond hij op de tweede plaats van "The Boss Twenty".

POURQUOI

"Why" werd in het Frans opgenomen door de Belgische zanger Frederic François.

EKSEPTION I

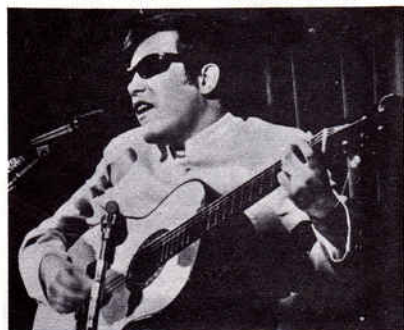
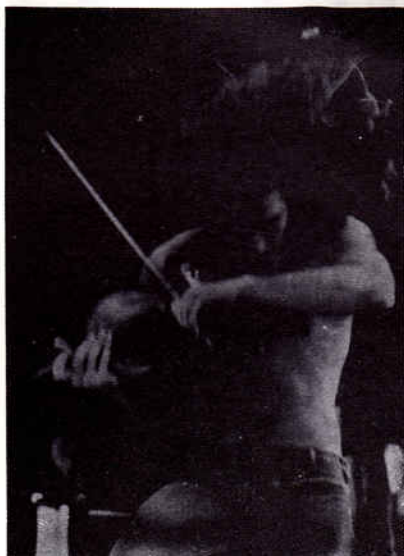
De Haarlemse popgroep Ekseption staat deze week op de eerste plaats van de internationale Franse hitlijsten met hun succesnummer "The fifth". Van de plaat zijn in Frankrijk inmiddels 'n kwart miljoen exemplaren verkocht. In Nederland gaan de zaken ook voortreffelijk. Nadat de groep op 26 februari jl. een Gouden Plaat voor hun eerste elpee in ontvangst kon nemen, ziet het er nu al naar uit dat de tweede LP "Beggars Julia's time trip" hard op weg is naar het tweede gouden exemplaar.

Als je fan van de Cats bent en je toevallig geen kalender aan je muur hebt, moet je eens goed nadenken over het voorstel van de Cats fanclub om tegen betaling van

f. 3,50 een kalender aan te schaffen met daarop foto's van de leden van de groep. Een erg mooie kalender, die je kunt bestellen bij E. J. Izaks, Oudheusdenstraat 18, Badhoevedorp. Gironummer 1261713.

GRAND GALA WAS GROOT SUCCES

5

*Foto boven: violist Jerry Goodman van de Flock toont het publiek een staaltje van zijn kunnen. Daaronder: José Feliciano.

**THE FLOCK
EN FELICIANO
WONDERLIJK
VIRTUOOS**

Amsterdam, 27 februari — Ze waren er allemaal! The Four Tops uit Detroit, The Flock uit Chicago, Heintje uit Bleyerheide, James Last uit Hamburg en The Cats uit Volendam. Het is weer achter de rug, het Grand Gala du Disque Populaire 1970. Op dit platenbal - zoals Wim Kan het eens noemde - hebben we weer een keur van befaamde internationale artiesten gezien en kregen tal van beroemdheden de felbegeerde Edison. Daaronder waren ook onze Cats!

De presentatie van het Grand Gala was in handen van de twee meest populaire TV-figuren: Mies Bouwman en Willem Duys.

Nadat zij het Grand Gala hadden geopend kwam als eerste James Last voor het voetlicht, wiens orkest - dat van de LP "James Last op klompen" zo'n 170.000 exemplaren in Nederland zag verkocht! - eerst enkele korte stukjes van de nieuwe LP "Onder moeders paraplu" speelde, waarna ze moeiteloos overwipten op enkele werkjes van Franz Léhar.

Na de warme klanken van James Last volgde de mysterieuze chansonnière Frida Boccara, het Franse meisje met de Afghaanse achternaam, geboren uit Mexicaans bloed. Zij zong "Les quatre chemins de l'amour" en "Cent mille chansons".

The Cats

● Hierna was het de beurt aan The Cats! Eerst zong Piet "Marian" daarna Cees "Lies". Ze brachten deze twee nummers voor het eerst in hun carrière "live" voor de TV. Twee dagen hebben ze er in Brussel met het orkest van Francis Bay (BRT) voor gerepeteerd. Hun arrangeur Wim Jongbloed nam de leiding van het orkest over toen de Cats hun twee nummers brachten. Hierna waren

meer foto's

6 zij de eersten die van Mies Bouwman een Edison mochten ontvangen. In het gesprekje dat Mies met de Cats had, kwam ook nog even de fanclub ter sprake. Mies wist te vertellen dat wij 1500 leden hebben, maar het zijn er 2000!

● Of ze plannen voor de toekomst hadden?

"Op 31 maart vertrekken we voor een week of vier, vijf naar Zuid-Amerika," aldus Arnold. Cees: "Dan staat er nog een tournee door de Noord-oostpolder op het programma..."

Hand

● Mies wenste de Cats nog veel succes in hun carrière en toen de vijf wegliepen stak een enthousiaste Theo zijn hand op naar het publiek. Het was een fijn gezicht de Cats daar de grootste en belangrijkste onderscheiding te zien krijgen van de Nederlandse platenindustrie.

Adèle Bloemendaal kwam opdraven met haar meisjes uit de suikerwerkfabriek. In haar enthousiaste voordracht verloor ze haar aangeplakte snor. Niettemin kreeg zij

toch een Edison, en wel voor haar LP "Laat mij nu maar begaan."

De hese stem van J. Vincent Edward vulde vervolgens de immense RAI-hal met "Angelica" en "Thanks" en onze gedachten gingen terug naar Londen, waar Vincent een hoofdrol in de musical "Hair" kreeg om de aangrijpende wijze, waarop hij het lijflied "Aquarius" vertolkte. "Thanks"

Foto's rechts. Boven: J. Vincent Edward - beschaafd; midden: Procol Harum - kruidkoek; onder: Bobby Gentry - nooit meer verliefd.

zakte weg in het beschaafde, voetgeleide applaus van een zaal vol platenhandelaren, die het daarna met Procol Harum wat zwaarder te verduren kregen.

"The salty dog" en "Whiskey train" knalden keihard de zaal in, zoals ooit "Homburg" erin ging als kruidkoek.

Verademing

"A house is not a home" van de Anita Kerr Singers geeft zo'n gevoelig tekstje in zo'n meeslepende melodie, dat het a capella gezongen werd, een verademing temidden van al het instrumentale geweld op deze avond. Anita weet het en verzweeg het niet: "What the world needs now is love".

En toen gingen we er even voor zitten. Want we mochten dan met allemaal grote mensen onder elkaar zijn, "Mama" van Heintje gaat door je heen. Maar Heintje bleek

Foto's links. Boven: The Cats - zoals ze op de buis te zien waren; helaas zijn de foto's van te slechte kwaliteit om groter afgedrukt te kunnen worden. Onder: The Four Tops - popscene.

ook volwassen adviezen te verstrekken en zong zonder blozen "Geh' deinen Weg". Wellicht doelde hij op de ambtenaar van de ar-

beidsinspectie, die be-
loofd had voor deze ene keer niet achter in de zaal te gaan zitten om de kinderarbeid in het oog te houden. En Heintje kreeg nog een Edison ook, op eigen verzoek zelfs uit handen van eregast Maurice Chevalier. Het houdt niet op en hij blijft van Holland houden, al zingt hij veel in het Duits, omdat vooral daar de bewonderaars en de kopers wonen.

Douane

Niet minder indruk maakte de 24-jarige Portoricaanse zanger-gitarist José Feliciano met "Light my fire", "Hey Jude" en "Mala-guena". Zijn blinde-geleidehond was bij de douane blijven steken, maar hij kwam nu steunend op de arm van zijn echtgenote en ook dat ontroerde sterk, niet minder trouwens zijn hoogst muzikale vermogen op de gitaar.

De Grieken en hun binnenlandse problematiek waren niet uit de gedachten te bannen, toen Nana Mouskouri met The Athenians "Mon enfant" zong en "Dans la soleil et dans le vent" met het van haar bekende weemoedige stemgeluid.

Zo heel anders kwam daarna de progressieve pop van The Flock de zaal in, die "Introduction" en "Clown" muzikaal tot op het bot analyseerden met als middelpunt Jerry Goodman, die zijn elektrische violen wonder-

MARIAN

Tijdens hun optreden op het Grand Gala du Disque Populaire 1970 speelden The Cats ook hun recente hit "Marian". Hieronder de tekst:

Where are the roses that I bought you, my
Where are the poems that I wrote love
You cast your eyes down when I watch you, my
Have I been to long on the road love

I came back to find a stranger in tears
She was once the girl I used to know for some
Marian tell me you still care for me years
Marian remember how good those days used to be

Marian or don't you agree

What kind of music fills your head now, my
What kind of grapes became your wine love
You tried to find out about your feelings, my
Were you ever thinking of mine love

I came back to find a stranger in tears
She was once the girl I used to know for some
Marian tell me you still care for me years
Marian remember how good those days used to be

●●Elders in dit nummer van C(1)atspraat kun je ook "Somewhere up there" vinden.

lijk virtuoos bespeelt nu eens klassiek in de aanpak, dan weer jazzy, maar steeds fel en uitermate persoonlijk in de interpretatie van wat eigentijdse muziek eigenlijk moet zijn.

Bobby Gentry zal nooit meer verliefd worden, maar kwam in-tussen wel opnieuw met haar "Ode to Billy Joe", waarna de Four Tops een pop-scene maakten met o.a. "Little green apples".

Joop Stokkermans kwam uit naam van het TV-programma "Oebele" de Edison halen; hij is verantwoordelijk voor de muziek van dit kinderprogramma.

Liesbeth List kreeg er een voor haar LP waarop ze uitsluitend in het Nederlands vertaald werd van Jacques Brel ten gehore brengt. Op deze avond zong ze van die plaat "De radeloze" en "Brussel".

Rita Reys zong "On a clear day" en Sergio

Mendes gewaagde van "With a little help from my friends", waarmee hij wellicht de platenhandelaren bedoelde.

Gewicht

Waarlijk veel zwaar gewicht legden tenslotte de Edwin Hawkin Singers in de schaal. Zij zongen

Foto boven: The Cats - fanclub geen 1500, maar 2000 leden!

te blijven geloven in een gelukkige dag.

Melanie was verhinderd omdat zij de week daarop naar ons land zou komen voor een serie concerten. Naar onze mening schitterde ook Shocking Blue door afwezigheid. Deze internationaal meetellende groep had eigenlijk niet op dit Gala mogen ontbreken.

Hans vd Wereld

PTP

PTP is de titel van een wekelijks verschijnend Popweekblad. Het is een gestencild blad, 8 pagina's dik, en het is groeiende. PTP is zeer actueel, want je kunt er wekelijks het allerlaatste popnieuws in vinden, terwijl het blad ook songteksten publiceert. Half december werd zelfs een landelijke poll gehouden. We krijgen PTP reeds geruime tijd elke week toegestuurd en we moeten eerlijk zeggen, al is het dan maar dun en gestencild, het voorziet in een behoefte. Want als je wekelijks van de poptoestanden op de hoogte wilt blijven, ben je toch wel op dit blad aangewezen, als je tenminste niet naar World Popnews via Radio Veronica luistert. PTP neemt regelmatig kleine stukjes over uit het Engelse popweekblad "Disc". Disc is in Nederland niet overal verkrijgbaar, maar naast PTP lezen wij het regelmatig. Het is te hopen dat PTP nog eens uitgroeit tot een "tweede KINK", het blad dat we enige jaren geleden wekelijks met veel plezier lezen en waarvan we het nog steeds betreuen dat het niet meer bestaat. PTP kost 65 cent per maand, te voldoen op giro 626204 ten name van C. Cromwijk te Utrecht. Het redactie-adres: Bolksbeekstraat 69bis in Utrecht.

Onlangs reisde enthousiaste Catsfan Hanneke van der Meer uit Voorburg naar Volendam om persoonlijk aan de Cats zelfgemaakte katjes van vilt aan te bieden. Zij ging naar elk van de Cats persoonlijk, en doet daarvan in bijgaand artikel verslag van haar belevenissen. De foto's zijn van Jan Buys.

CATSFAN HANNEKE VAN DER MEER: KATJES VOOR DE CATS

"Ik was op het idee gekomen om voor The Cats katjes van vilt te maken. Aan mijn moeder heb ik geld gevraagd om materiaal te kopen en 's avonds ging ik aan de slag. Eerst de hoofdjes en de armpjes plus lijfjes. De armpjes waren het moeilijkst want ik moest van de verkeerde naar de goede kant draaien en die dingen waren zo klein! Ik dacht bij mezelf: wat zijn die Cats toch wispelturig. Toen heb ik er een tijdje niets meer aan gedaan.

Nylonkous

Korte tijd later kwamen ze echter toch weer tevoorschijn en ben ik er weer aan verder gegaan. De armpjes kreeg ik er toen veel gemakkelijker omgedraaid. Daarna ging ik ze opvullen met stukjes nylonkous, dichtnaaien en afwer-

ken. Toen de katjes klaar waren heb ik John Drogdrop gebeld om een afspraak te maken om de vijf katjes aan de Cats persoonlijk aan te bieden. Ik moest mijn telefoonnummer opgeven, want John moest eerst manager Jan Buys bellen. Dat heeft hij direct gedaan en tien minuten later kreeg ik bericht dat ik die woensdag daarna om elf uur in de Anemonenstraat 9 in Volendam moest zijn. Dat deed ik en ik kwam bij Jan Buys terecht. "Hij ligt nog te slapen", zei zijn vrouw die me binnenliet. Jan werd meteen uit bed geroepen en tegen een uur of twaalf kwam hij de kamer binnen stappen.

Leuker

Er werd me koffie aangeboden en Jan zei dat we niet naar het repetitielokaal gingen,

Boven: Piet Veerman is erg blij met zijn katje. Daaronder: Hanneke kijkt toe als Arnold Mühren het door haar gemaakte katje uitpakt.

*

want door de TV-opnamen van de vorige dagen waren de jongens pas 's nachts om drie uur thuisgekomen. We gingen met de auto naar ze toe en dat vond ik veel leuker! Eerst gingen we naar Jaap en Arnold, die ook nog op bed lagen, dus wachtten we weer een tijdje. Jaap kwam als eerste naar beneden. Ik stelde me voor. Jan Buys: "Jaap, ga eens even zitten, want je krijgt een presentje

10 van Hanneke wat ze zelf gemaakt heeft." Jaap ging naast me zitten en pakte het katje uit, waarvan Jan een foto maakte. Hier-na kwam Arnold aan de beurt en dat ging op dezelfde manier als bij Jaap.

Daarna gingen we naar Piet die de eerste was die op was. Ik stelde me weer voor. Piet ging naast me zitten en sloeg zijn arm om me heen en zei: "Jan, maak maar een toffe foto."

Jan: "Nee Piet, je moet eerst een pakje uitpakken en dan pas mag je op de foto." Aldus geschiedde.

Na Piet gingen we naar Cees, maar die stelde zichzelf niet voor omdat hij nog niet helemaal klaar was met scheren enzo. Daarom gingen we eerst maar naar Theo, die ook nog maar net uit zijn bed was. Hij was bezig zijn kanarie te voeren, waarna hij zijn haar nog moest doen. Daarna ging hij naast me zitten aan tafel. Hij pakte zijn katje uit en er werd wéér gefotografeerd.

Toen gingen we opnieuw naar Cees die inmiddels wel klaar was. Hij pakte zijn katje uit en had er de grootste lol om. Zijn moeder vond het ook hartstikke leuk."

● Inmiddels heeft C(1)atspraat de katjes ook gezien. We kunnen Hanneke vertellen dat alle katjes een plaatsje hebben gekregen in de kamers van de resp. Cats.

SOMEWHERE UP THERE

Smile one smile at me
My love don't feel so
lonely
Won't you be mine
tonight
While all the stars
are so bright
Somewhere
Fly with me up high
Sharing our dreams in
the sky
So far beyond compare
You'll find it up all
there
Don't you wait till

tomorrow
Don't stay
Smile away the sorrow
And come tonight I pray
Somewhere up there
Far away from despair
Our love will go so
strong I swear
High in the sky
Tears of you we will
cry
And never we'll say
goodbye

CORRESPONDENTIE RUBRIEK

Lia Ouhuis, Lindenlaan 30 in Heerhugowaard zou graag een goede Catsfan als schrijfvriend willen hebben. Zij heeft half-lang donkerblond haar en is 18 jaar. Lia hoopt in de eerste brief van haar a.s. penvriend een pasfoto te ontvangen.
Ada de Vries, Groenestraat 173 in Kampen (O.) wil graag een correspondentievriend van 17-18 jaar. Welke knaap schrijft haar een briefje?
Truus Janssen, Parklaan 2, Reuver (L.) is zestien jaar en zij zou graag een correspondentievriend(in) willen hebben. Wie schrijft haar een briefje?

* Ze hebben er lang voor moeten werken, de Beverwijkse Bintangs, voor succes hadden. De groep bestaat al zo'n jaar of ELF en in die tijd werd zo'n achttienmaal van bezetting veranderd. Een paar maanden geleden scoorden ze hun eerste hit: "Ridin' on the L & N". De tweede hitsingle "Travellin' in the USA" bereikte de top tien. Een geweldige groep, die Bintangs; dat bewijzen ze met hun elpee "Blues on the ceiling".

Kenneth Asim, Piet Ezechiëlstraat 5, Paramaribo (Suriname) wil correspondentievrienden(innen) in Holland. Zij is 17 jaar en haar hobbies zijn: postzegels verzamelen, tekenen, naar de radio luisteren. Favoriete popgroepen: The Cats, Bee Gees, Shocking Blue en Beatles.
Ronald de Vries, Kanhaiweg 3e zijstraat 116, Paramaribo (Sur.), 18 jaar, wil ook corresponderen. Zijn hobbies zijn: badminton, voetballen en naar de bioscoop gaan. Zijn favoriete artiesten: The Cats, Bee Gees, Twinkle Stars, Engelbert Humperdinck.
Edsilda Valks, Bonaccaweg 10, St.-Maria, Willemstad (Curaçao) zou graag willen corresponderen met jongens en meisjes tussen 16 en 20 jaar. Edsilda is van plan naar Nederland te komen en zou het leuk vinden tegen die tijd wat vrienden en vriendinnen te hebben. Wie schrijft haar?
Lia Klaver, Rustenburgerweg 59, Heerhugowaard wil graag corresponderen met een jongen van 16 - 18 jaar. Lia is 16 jaar en heeft licht, blond haar. Lia's toekomstige penvriend moet natuurlijk een echte Catslanner zijn! Brieven graag met foto.
Ann Wijngaarde, Saramaccastraat 249B, Julianadorp, Moengo (Sur.) zou graag correspondentie willen met jongens en meisjes tussen 16 en 20 jaar. Ze moeten veel over The Cats weten, maar ze mogen ook over iets anders schrijven.
Anja de Vries, Justus van Effenstraat 43B, Rotterdam-7 wil graag corresponderen met iemand die The Cats 'het einde' vindt, vooral Piet! Anja houdt ook van Gloria, Shocking Blue en Bee Gees.
M. Kant, D. F. Pouwstraat 6 in Gorinchem. Deze vurige Catsfan, die geen bril draagt, bijna 17 jaar oud is en half lang haar heeft, wil correspondentie met een meisje!

Meer adressen over twee maanden.

Artiestenbureau „Volendam”

Potgieterstraat 11 - Haarlem

Telefoon: 023-32 38 96

MEDEWERKERS :	JAAP BUYS	02993 - 3997
	JOOP KOEKKOEK	02980 - 68787
KANTOOR :	MARTIN HARTMAN	023 - 32 38 96
	JOHN DROGTROP	023 - 32 38 96
	JAN BUYS	02993 - 4205

OSCAR BENTON BLUESBAND

THE CATS

THE Q-TIPS

GLORIA

ANNEMIEKE

LEFT SIDE

QUASIMODO

BINTANGS

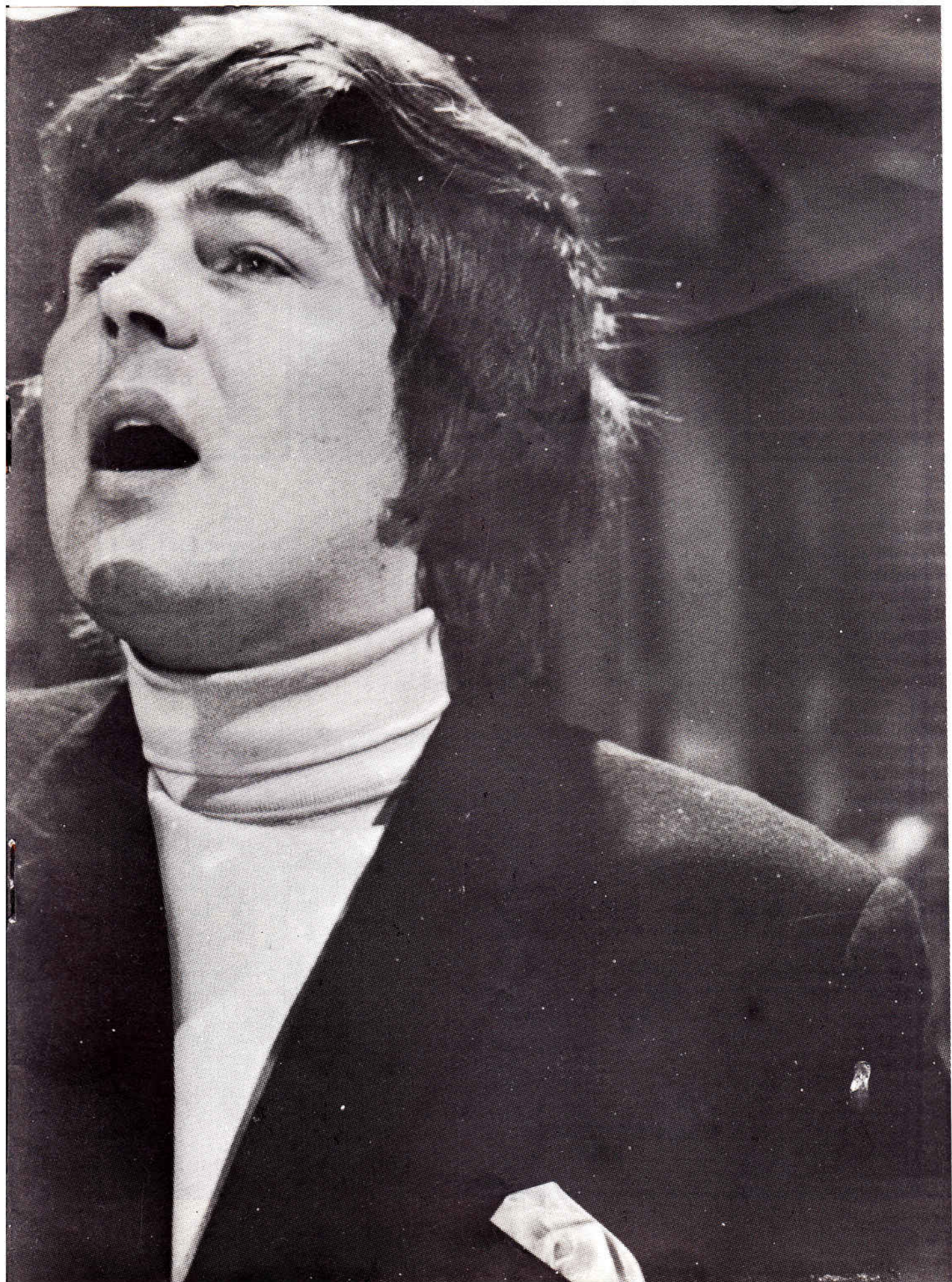
SPIRIT OF
SOMEDAY

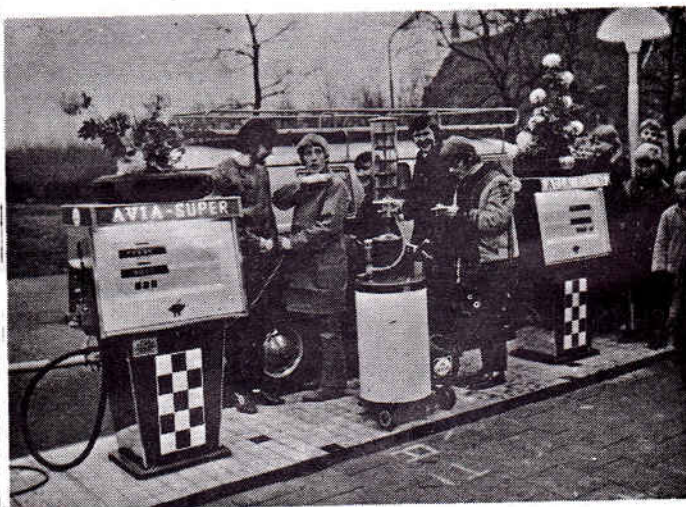
THE FOOLS

GEORGE BAKER SELECTION

*THE CATS zijn u
voorgegaan in de
aanschaf van een
goede gebruikte
auto met volledige
schriftelijke
garantie bij*

*Voor olie verver-
sen, doorsmeren
en een goede
service naar*

*De benzinepompen
staan altijd voor
u klaar bij*

*Vele occasions in
alle merken,
vooral Peugeot,
bij*

AUTOHANDEL AVIA SERVICE CENTER J. DOES

**JAN GLIJNISWEG 55 — HEERHUGOWAARD
TELEFOON 02266 - 265**

FERRE GRIGNARD

VERRE, VREEMDE VOGEL?

Je kunt Ferre Grignard gerust een vreemde vogel noemen, een Vlaamse gaai met lang haar en een baard, bonte kleding en vooral veel ringen aan de vingers met te lange nagels.

Reeds jaar en dag geeft onze Belgische vriend zijn zeer persoonlijke visie weer op het wereldse, op leven en dood.

Op de vraag of hij ook een bepaalde regelmaat in zijn leven kent, antwoordde „d'n Ferre”: „Ach meneerke, wat zal ik zeggen, eh. Ik sta op en ga naar bed”.

Dit antwoorde kostte troubadour Grignard blijkbaar veel moeite, want na die toch wel opmerkelijke uitspraak zeeg hij zuchtend terug in zijn stoel, met het onafscheidelijke glas gin-fizz in de hand.

Een gesprek met Ferre Grignard verloopt meestal wat stroef. De man mompelt wat tussen snor en baard en is maar nauwelijks verstaanbaar. Het is opmerkelijk, dat lyrische Ferre niet van bloemen houdt. Wel van sex.

De Gaulle was één van zijn favorieten. Zegt Ferre: „De Gaulle is een komiek. Hij is voor mij de grootste TV-clown die er ooit geweest is. En toch was hij een enorm politicus”.

Bang voor een instorting na dit lange antwoord wagen we het nog een vraag te stellen. Waarom zit je haar zo slordig?

„Ik haat kappers. Mijn vader is er één”. Dus...

„Nee...”

„Wat vindt je vriendin van je haar?”

„Dat vindt ze verschrikkelijk. Haar vader is ook kapper”.

Waarom heb je je baard laten staan?

„Mijn vrouw is er tegen!”

FERRE GRIGNARD

"Captain disaster" f 13,90

I won't have a dance - Tell me now - Yama hey - My friend - Hansie Pansy

Down in the valley - The pirate song - Pleasure train - Captain disaster - The lost affair

16 **ARNOLD MÜHREN:**

„WE HEBBEN HET ECHT DRUK”

In snikhete en stampvolle zalen met de ellebogen werken om vlak voor het podium tot stilstand te komen en de verdere avond in ademloze bewondering omhoog kijken, geladen en gespannen door vele hevige wensen en verlangens. Met je eeuwig te krappe zakgeld naar de winkel rennen om de laatste single of LP te bemachtigen en deze thuis eindeloos draaien tot je alle nummers mee kunt zingen. Foto's uitknippen en in een speciaal daarvoor aangeschaft plakboek plakken. In plaats van je huiswerk te maken lezen in het tweemaandelijks blad van de fanclub. waarven je natuurlijk al lang lid bent.

„ALS JE MOE BENT, VALT DE REIS TERUG WELEENS ZWAAR’

Zo gedraag je je als goede fan. En zoals jij zijn er duizenden fans, die hetzelfde doen, hetzelfde verlangen en die allen dezelfde rechten hebben in hun 'fan-zijn'. Je weet dat en je weet ook dat er weinig kans is dat je ooit nog eens uit de anonimiteit van de groep der fans zult komen. Inderdaad, de kans is zeer klein, maar hij is aanwezig. En mocht het voorkomen, dan neem je op dat moment een zeer bevoorrechte positie in. Zo voelde ik het tenminste, toen ik te horen kreeg, dat ik Arnold Mühren, basgitarist van The Cats, mocht interviewen. "Want velen zijn geropen, doch..."

Er werd telefonisch een afspraak gemaakt en zo reisde ik op een koude winterdag in januari naar Volendam, het inmiddels beroemd geworden stadje aan het IJsselmeer. Volendam, dat wisten we al lang, had iets te bieden. Het gaf ons een klein beetje een beeld van het verleden, er liepen mensen rond in klederdracht, er stonden oude schilderachtige huisjes en er was een interessante vissershaven. Maar Volendam heeft het hierbij niet gelaten. Het stadje is nog beroemder geworden, want in de loop der jaren heeft het ons nog meer te bieden gegeven. Wie kent nu niet de eerste

divisie voetbladclub Volendam, wie kent niet de naam van Gerrie Mühren, één van Ajax' top-voetballers? Volendammer was hij en Volendammer is hij gebleven. En wie heeft er nooit gehoord van de popgroepen The Cats, Left Side en Alles?

ANTIEK

Het huis van Arnold Mühren moet je zoeken in de nieuwbouw. Het onderscheidt zich in niets van de huizen er om heen, waardoor het moeilijk te vinden is. Toen ik daarin wel geslaagd was, volgde het gebruikelijke ceremonieel van zenuwachtig aan bellen, een deur die open gedaan wordt, kennismaken en handjes schudden. Ik werd binnengelaten in een keurig ingerichte kamer met, wat je misschien niet verwachten zou van een moderne jonge man, veel antiek. Maar Arnold houdt van antiek. Boven een wandmeubel prijken aan de muur twee gouden platen, trotse resultaten van hard en in-

tensief werken. En op de schoorsteenmantel ligt een prachtige dolk met sierstenen ingelegd.

"Gekregen van een verre fan uit Turkije", verklaart Arnold. Tja, The Cats hebben hun fans overal verspreid. En zo komt het gesprek wat op gang.

"Moeten jullie vanavond ergens optreden?"

"Nee, vanavond niet. Morgen wel; dan spelen we in Leeuwarden. We spelen veel in het land, weinig in de grote steden. Nee, niet alleen in Nederland, maar ook in het buitenland, Duitsland, België enz. We hebben het echt druk. Bijna iedere dag repeteren we en woensdagsavonds en in de weekenden treden we op. Daarnaast hebben we dan nog de platen en eventuele t.v.-uitzendingen."

Ze hebben er hard voor moeten werken, The Cats. Maar ook nu ze de top hebben bereikt zitten ze niet stil. Voor hen is er voldoende werk aan de winkel.

"We zijn pas een jaar beroeps. Daarvoor deden we alles in onze vrije tijd."

NIET VEEL THUIS

Overdag naar het werk en 's avonds repeteren en optreden. Ik was toen niet veel thuis."

Ook nu is Arnold niet veel thuis; daar heeft hij het veel te druk voor. Trouwens, Arnold is ook niet zo'n erg huiselijk type. Dit leven bevalt hem goed, hij heeft er de mogelijkheid gevonden om uiting te geven aan zijn creatieve persoonlijkheid.

"Vind je al dat reizen en trekken niet vervelend?"

"Nee hoor! Alleen als je de hele avond gespeeld hebt en je bent moe, dan valt de reis terug wel eens zwaar."

The Cats gaan altijd met z'n allen in de Mercedes van manager Jan Buys. Voor de apparatuur wordt gezorgd. Ze hebben veel plezier als ze op stap zijn, want ze kunnen goed met elkaar opschieten, de jongens van The Cats.

Ondanks alle drukte vindt Arnold nog tijd om te componeren en teksten te schrijven. Dat hem dit goed afgaat, getuigen wel succesnummers als "Lea", "Why" en "Marian". Ook de nieuwe LP van The Cats loopt goed. Het is zelfs één van de best verkochte LP's van dit moment! Het beste nummer van deze plaat is naar mijn me-

ning "Freedom Bird", een geweldige compositie van Lewis en Clarke, gezongen door Cees. Arnold zelf zingt ook een nummer: "Songs we sang". Eveneens een zeer goed nummer en voortreffelijk gezongen. Echt een ontdekking, die stem van Arnold.

Een andere vraag, die wel niets met muziek of The Cats te maken heeft, maar die mij als voetballiefhebber op de lippen brandt: "De naam Mühren komt niet zo veel voor. Is Arnold misschien familie van Ajax' topvoetballer Gerrie Mühren?"

Ja zeker, een neef nog wel. Zelf houdt Arnold niet zo erg van voetbal. Hij heeft het trouwens ook veel te druk. Hij doet überhaupt niet veel aan sport. Vroeger deed hij wel aan volleybal, maar nu niet meer.

En andere hobby's?

Arnold is een van de weinige mensen voor wie het werk tevens hobby is. Dan heeft hij natuurlijk zijn platenverzameling. En verder knutselt hij graag, want technisch is hij wel. Ik had dan ook ergens op een tafel het technische tijdschrift 'Elektuur' zien liggen. Arnold is wel zo eerlijk om te bekennen dat hij er lang niet alles van snapt. Een technische aanleg komt trouwens goed van pas, want de jongens hebben met vele ingewikkelde apparaten te maken.

EDISON

Onlangs bereikten The Cats een nieuwe mijlpaal: een optreden tijdens het Grand Gala du Disque en het in ontvangst nemen van een Edison. Daar zijn ze natuurlijk erg blij mee en wij, als fans, gunnen het hun van harte.

Tja, en zo al pratend is de tijd wat uit het oog verloren (overigens een goed teken voor wat betreft de gezelligheid). Maar: there is a time to say goodbye. En die tijd is nu helaas gekomen.

"Hartelijk dank voor de prettige ontvangst, dank voor de koffie en hopelijk nog eens tot ziens."

"Als je nog eens in Volendam komt, kom dan maar langs."

En zo ga je dan weer terug, maar nu verrijkt met een heel prettige herinnering. Een herinnering aan het leuke plaatsje Volendam; aan Arnold Mühren, aan het gezellige gesprek. En uiteraard komt nu een nieuwe wens in je op;

ARNOLD MÜHREN

geen huiselijk type

foto's:
M. Kuijper

de wens om hier nog eens te mogen terugkeren.

Dag Arnold!

Dag Volendam!

Dag Cats.

Oh nee, niet 'dag Cats', want die kom je iedere dag tegen, of

in de krant, of voor radio of tv. Allemaal tekenen van hun grote populariteit

door

René Boerema
Hannie Schaftweg 4
Emmeloord (N.O.P.)

20 PLANT EENS EEN BOOMPJE IN JE TUIN

Eerder gepubliceerd in Popkoerant Hippiek 17
Dordrecht, januari 1970

Enge luchtvervuiling

Het wordt zo langzamerhand een beetje al te gek hoor. De luchtvervuiling (liever: luchtvergiftiging) begint steeds sneller om zich heen te grijpen en in plaats daar iets zinnigs aan te doen, gaat men steeds meer gif uitkotsende fabrieken bouwen en steeds meer bossen omhakken, zodat het alleen nog maar erger wordt.

Hoe kon die enge

luchtvervuiling nou eigenlijk ontstaan? Verschillende factoren zijn daaraan debet. Neem in de eerste plaats maar die raffi-naderijen bij Pernis. Alle giftige afvalgas-sen worden in de at-mosfeer uitgekotst. Ook de uitlaatgassen van otcos en brommers hebben niet zo'n pret-tige uitwerking op de lucht. En er komen steeds maar weer brom-mers en otcos en fa-

braken bij. Bij Moer-dijk komt ook al zo'n gifbrouwerij en wij maar lekker al die stinkrotzooi inademen. "Ga eens lekker naar buiten in de frisse lucht" hoeft nu niet meer tegen je gezegd te worden.

De mens

Ook de mens is een luchtvervuiler. Wij ademen lucht in (lucht bestaat uit ongeveer 1/5 zuurstof en 4/5 stikstof en dan zitten er nog een paar edelgassen in) en de zuurstof wordt in ons lichaam omgezet in koolzuurgas. Op den duur zou er dus een zuurstof tekort zijn, ware het niet dat het bladgroen van planten en bomen de door de mens gevormde stik-stof in een biologies proces weer omzet in zuurstof. De kringloop van de natuur zagezgd.

Maar, wat doen wij? De homo sapiens gaat bossen omhakken en stinkfabrieken maken, zodat die kringloop weleens ernstig ver-stoord kan worden. Dat er steeds meer kool-zuurgas in de atmos-feer kan al bewezen worden! Geleerden heb-ben namelijk ontdekt dat de stijging van de temperatuur op aarde wordt veroorzaakt door de grote hoeveelheid koolzuurgas. Dit gas houdt de warmte die de aarde uitstraalt te-gen, met het gevolg dat de temperatuur steeds meer stijgt met het gevolg dat de ijs-

kappen aan de polen steeds meer afsmelten met het gevolg dat de zeespiegel steeds meer omhoog komt met als gevolg dat Nederland binnen niet al te lange tijd onder water staat. Niet zo leuk voor de mensen die niet kunnen zwemmen of voor mensen met watervrees.

En dat is maar één gevaar van de luchtvervuiling. Het is wel duidelijk dat kanker niet alleen ontstaat door roken, maar dat het inademen van giftige lucht ook niet zo best is.

Bomen

Wat kunnen we er aan doen? Het beste zou zijn om al die fabrieken te sluiten, brommers en otoos te verbieden, maar ik geloof niet dat deze radikale maatregel te verwezenlijken is. We kunnen wel meer bomen gaan planten om meer zuurstof te fabriëren. Daarom: spaar wat van je zaksentjes op en koop een boom. Een boom ja, en plant hem in een hoekje van de tuin van je vader of van de bureu of in de berm van de rijks-weg waar al die otomobielen langs razen. Als we dat nu allemaal eens deden?

Het voorstel van Roel van Duyn om dak-tuintjes te maken op daken van otoos is natuurlijk wel leuk, maar in de praktijk zal er weinig van terecht komen. Je moet maar een scherpe

bocht nemen en de begonia's vliegen door de lucht. Misschien dat daktuinen op daken van flats beter te verwezenlijken zijn: immers, daken van flats zijn meestal plat en lekker groot. De bewoners van de flat zouden dan met zijn allen hun tuin moeten verzorgen. Op deze manier kom je niet alleen prettig door je vrije weekend heen, maar je leert ook je medeflatbewoners kennen.

En waarom zou je eigenlijk dat kleine stukje naar school of naar je werk op de

brommer gaan? Pak toch de fiets pring pring, en je helpt mee de luchtvervuiling uit te bannen.

Het helpt natuurlijk niets als er maar een paar mensen zouden meedoen. Het is tenslotte onze lucht, de lucht van ons allemaal. Er valt nu nog wat aan te doen. Straks is het te laat. En dat zou jammer wezen.

Tekst en foto's:
Frank van Dijk

ELPEEKRAKERS

De elpees van Bovema's topgroepen Cats, Brainbox en Unit Gloria dreigen internationaal enorme krakers te worden!

De CATS-elpee "Colour us gold" werd uitgebracht in Scandinavie, Belgie, Duitsland, Israël, Frankrijk, Italië, Zwitserland, Engeland en Zuid-Afrika. De BRAINBOX-elpee is uitgebracht in Scandinavie, Belgie, Italië, Duitsland, Frankrijk, Zwitserland en Engeland. De UNIT GLORIA-elpee is uitgebracht in Amerika, Scandinavie, Belgie, Italië, Duitsland, Frankrijk, Zwitserland, Engeland en Israël.

't Is maar dat je het weer eventjes goed weet!

Maxi-rokken zijn nu al de oorzaak van zo veel ongelukken door struikelen dat de New Yorkse Raad voor Veiligheid verklaart ze levensgevaarlijk te vinden bij 't gebruik van liften, auto's, bussen, treinen, trappen en roltrappen.

Het gaat hier vooral om de enkellange rok. Hoe goed het juiste midden (kuitlang) ook zou zijn, de extravagante vrouw kent maar twee lengtes, mini of plus-que-maxi. Aan 180 Londense meisjes is gevraagd waarom ze maxi dragen. Vijf antwoorden dringen om de voorrang: 1. Plezier in het spel tussen lang en kort (piepklein jurkje - lange jas). 2. Zucht naar romantiek. 3. Vlucht uit de werkelijkheid. 4. Fashion is fun (ofwel: ik doe graag gek). 5. Modeverzadiging dwingt tot verandering. Intussen voegt New York aan de waarschuwing een woordje toe dat wij eerder uit Europa dan uit Amerika verwachten en daarom (wat onze smaak betreft) wel tot nadenken stemt: „De moderne jonge vrouw heeft de handigheid en gratie niet meer haar lange rok op te tillen. Door het hedendaagse vervoermiddel en door het drukke verkeer waarschijnlijk ook de kans niet meer.”

Dat de maxi-mode terrein wint is een feit, ofschoon hierbij moet aangemerkt worden dat één maxi-mantel indruk maakt alsof het er honderd zijn, terwijl een mini-lengte niet meer gezien wordt. Uit Parijs deze antwoorden op een kleine enquête: 1. Maxi verlengt het silhouet. 2. Het is goed gek. 3. Men wordt er een andere vrouw van, met andere gebaren en bewegingen. Hierbij wordt door de belangrijke Parijse detaillisten aangemerkt dat vooral in de lagere prijsklasse de modellen het meest van de hand gaan.

De confectie houdt ook in ons land rekening met een groei van deze modelijn. Voor de zomer zal het alleen maar een flaneermode worden. Maar voor de volgende winter die de confectiefabrikanten al hard voorbereiden, rekenen vooraanstaande Nederlandse mantelfabrikanten al op 20 tot 30 procent maxi, terwijl zij de tendens angstvallig in het oog houden om dit percentage eventueel nog snel te verhogen. Japansfabrikanten volgen iets langzamer toch hetzelfde spoor!

WAARSCHUWING TEGEN MAXI

foto: Frank van Dijl

- ROMANTIEK -

DROOM

Op een avond pas geleden hadden we een fuif en natuurlijk draaide ik veel Cats-platen. Toen ik eindelijk in bed lag, sliep ik gauw in. Ik droomde het volgende: op een mooie dag had ik een uitnodiging ge-

kregen om eens een kijkje te komen nemen bij The Cats. Nico, 'n klasgenoot van me en ook een Catsfan, had er ook een gekregen en we besloten samen te gaan. We namen een vrije dag en stapten in de bus naar Volendam, waar de vijf Cats op ons stonden te wachten. Ze verwelkomden ons hartelijk, we gingen allemaal in de

auto van een van hen en we reden door Volendam heen.

Nico en ik genoten met volle teugen, want alles was even leuk en fijn. 's Avonds moesten ze spelen in Hoogkarspel en wij gingen mee.

Net toen ze begonnen te spelen, werd mijn droom wreed verstoord: de wekker! MARIJKE KERSTEN

HANDTEKENINGEN

AKTIE

23

Er wordt regelmatig aan The Cats gevraagd of ze b.v. "Jukebox" of "What a crazy life" willen spelen, maar dat doen ze niet meer en de meeste fans zijn daar niet blij mee. Wij willen daar verandering in brengen. Hieronder staan vijf goede nummers die de Cats niet meer spelen en die met genoeg medewerking van jullie (door middel van een handtekeningenactie) weer in het repertoire van de Cats kunnen worden opgenomen. De nummers zijn:

1 Don't let me down (Beatles)

2 A love like yours (Ike & Tina Turner)

3 Shaving cream (Cats)

4 I can't see nobody (Bee Gees)

5 Goodbye baby, baby goodbye.

Doe allemaal mee om dit tot een succes te maken. Schrijf 1, 2, 3, 4 of alle 5 nummers op als je die weer in het repertoire wilt hebben. Stuur dan je briefkaart MET JULLIE HANDTEKENING naar: TH. KOSTER, Zesstedenweg 266 in Grootebroek (N.H.). Wij rekenen op veel medewerking, zowel uit Limburg als Friesland én België. Geef dit ook door aan niet-Catsfans.

*

Fanclub

Dave Dee, Dozy, Beaky, Mick & Tich

Ja, zo was het vroeger. Maar leiderzanger Dave Dee verkoos een solocarrière en gevierden ging de rest verder onder de naam "Dozy, Beaky, Mick & Tich". We hielden even ons hart vast en waren bang dat het gedaan was met de groep. Maar die vrees bleek ongegrond: ze bleken het ook zonder Dave Dee te kunnen; dat bewees "Tonight today", de eerste plaat die zonder Dave Dee tot stand kwam. Dat het een hit werd, is een bewijs van het vakman-

schap van ieder lid van de groep en dat het echt niet alleen om Dave Dee draaide!

Al geruime tijd heeft deze bijzonder populaire Engelse groep een actieve fanclub in Nederland; het adres is: Postbus 8520, Den Haag. Henk van der Wel is de oprichter en leider van deze fanclub.

Op onze foto staat links nog Dave Dee. Het schip op de achtergrond moet de "Antoinette" zijn, dat verging, en over welks wrak Dave Dee & Co een hit zong...

24 ELPEES

THE BEACH BOYS: THE DEFINITE ALBUM

Bovema verraste ons met "The definite album" van The Beach Boys. Een fijne plaat met allemaal bekende oude hits van de Strand-jongens: God only knows, Do it again, Cottonfields, Break away, I can hear music, Then I kissed her, Sloop John B,

Wild honey, Darlin', Good vibrations, Bluebirds over the mountain en Heroes and villains. De Beach Boys hebben in de loop der jaren een respectabel aantal LP's (meer dan twintig!) gemaakt; dit "definite" album is het laatste wat Bovema op het Capitol-label uitbrengt, en vanwege het feit dat deze maatschappij een prachtige tijd heeft beleefd met de Beach Boys kost deze verzamelplaat maar f 8,90. Wereldbepaalde stukken van Brian Wilson als "God only knows", "Sloop John B" en "Good vibrations" maken, dat deze LP eigenlijk niet in je discotheek mag ontbreken; de prijs is geen bezwaar! CAPITOL 5C052.80279

THE CATS: CATS PORTRAIT

★ Ze hebben vele ge-

zichten. Het gezicht van een bankdirecteur en een Damslaper, van een Volendamse visser en een aristocratische whiskeydrinker, van een rusteloze hippie en een gepensioneerd grijsaard. Het gezicht van doodgewone mensen zoals jij en ik. Het is dan ook geen wonder

LAATSTE NIEUWS:

- Roy Orbison heeft nu ook "Scarlet ribbons" opgenomen.
- Cats nr. één in Maleisie met "Marian".

dat ze een Edison en vele gouden platen in ontvangst mochten nemen. Het betekent gewoon niet meer dan een uitroepeten achter een succesvolle carrière!

Bovema bracht onlangs een nieuwe langspeelplaat van The Cats uit, die als titel kreeg "Cats portrait". Een elpee met alle hits die wekenlang zeer hoog in de vaderlandse top tien hebben gestaan. En niet alleen in de vaderlandse top tien!

Om eens een paar voorbeelden te noemen: "Marian", "Lea", "Scarlet ribbons", "Why", "Sure he's a cat" en "Times were when". Met al die uitstekende nummers is f 14,90 geen geld dachten we zo.

ROBIN GIBB: ROBIN'S REIGN

Onder de titel "Ro-

bin's reign" verscheen onlangs de eerste solo-LP van Robin Gibb. Om maar met de deur in huis te vallen: een geweldige plaat, vooral als je hem stereo draait. "August October", het eerste nummer, is reeds in Engeland een hit geweest. Een sterk nummer dat Robin op zijn eigen, speciale manier zingt. "Gone gone gone" vinden we niet zo sterk, maar "The worst girl in this world" is weer een geweldige song. Robin wordt hierin terzijde gestaan door

gevoelig liedje. "Most of my life", tenslotte betekent het einde van "Robin's reign". Het is wel goed, maar het guurt naar onze mening iets te lang. Robin Gibb heeft gezorgd voor een beslist fijne LP, die je vooral in de avonduren - alleen op je kamer - moet draaien en dan maar luisteren. Op de stemmig blauwe hoes staat Robin afgebeeld als horse guard, je weet wel, zo'n kereltje in een rood uniform en met zo'n hoge bontmuts op, dat de wacht houdt bij

- Foto's boven. Links: Robin Gibb - vooral in de avonduren... Rechts: The Beach Boys - respectabel aantal LP's...

een koor, waarvan hij zelf deel uitmaakt. "Give me a smile" is een langzaam nummer, evenals "Down came the sun". "Mother and Jack" is het laatste nummer van kant één; let op het interessante introetje! Op kant 2 eerst "Saved by the bell", destijds Robin's eerste hitsingle, welke ook in ons land de eerste plaats bereikte. Dit stereo is fenomenaal! "Weekend" is een heerlijk slowly song, met een heerlijke begeleiding. "Farmer Ferdinand Hudson" heeft een zeer aparte begeleiding en Robin staat als het ware "in de verte" te zingen. "Lord bless all" gaat op de religieuze toer en heeft een orgelintro, een erg mooi en

Buckingham Palace.
POLYDOR 583 085

THE LORDS: SHAKIN' ALL OVER '70

Nieuwsgierig geworden naar wat de Duitse tieners nou eigenlijk onder een topgroep van eigen bodem verstaan én mede omdat "Blue Horizon" erop staat (wat ook door The Cats is opgenomen) hebben we de elpee "Shakin' all over '70" van The Lords aangevraagd. Wel, het valt ons eerlijk gezegd mee. Je kunt de Lords indelen ergens bij de Hepstars, al zijn ze niet zo zoetgevooid. Zo voor "tussendoor" is het wel een aardige plaat, al kost ie bijna 20 pegels. COLUMBIA C062-28478